

บทที่ 3

ตัวแบบกำหนดการเชิงเส้นตรง

- ปัญหาที่ใช้ตัวแบบกำหนดการเชิงเส้น

- ปัญหาด้านการจัดสรรทรัพยากร

เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เงิน

เครื่องจักร เวลา สถานที่

ตัวแบบกำหนดการเชิงเส้นสามารถนำไปประยุกต์
กับปัญหาในการจัดสรรทรัพยากรได้เป็นอย่างดี

○ การโปรแกรมเชิงเส้นตรง

- เป็นเทคนิคซึ่งฝ่ายจัดการสามารถนำไปช่วยในการตัดสินใจ การจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร เกี่ยวกับการผลิต กำไร ต้นทุน การขาย การโฆษณา
- กำไร เป้าหมาย ผลตอบแทนสูงสุด
- ต้นทุน เป้าหมาย ค่าใช้จ่ายต่ำสุด

ปัญหาที่ใช้ตัวแบบกำหนดการเชิงเส้น

- **ลักษณะของปัญหา** ดังต่อไปนี้
 - มีเป้าหมายในการหาค่าสูงสุด หรือต่ำสุด
 - มีเงื่อนไขหรือความจำกัดของปัญหาซึ่งเป็นปัจจัยที่กำหนดค่า เป้าหมาย
 - เป็นปัญหาที่มีทางเลือกที่เป็นไปได้มากมาย
เป้าหมายและเงื่อนไขของปัญหาสามารถเขียนอยู่ในรูปสมการเส้นตรง

ตัวอย่าง กรณีที่ 1

การประยุกต์ตัวแบบกำหนดการเชิงเส้นกับปัญหา ด้านการผลิต

(Production Applications)

- ปัญหาการกำหนดสัดส่วนการผลิต
- ปัญหาการกำหนดส่วนผสมการผลิต
- ปัญหาการผลิตเองหรือซื้อ
- ปัญหาการกำหนดตารางการผลิต

ตัวอย่าง กรณีที่ 2

การประยุกต์ตัวแบบกำหนดการเชิงเส้นกับปัญหา
ด้านการตลาด

(Marketing Applications)

- ปัญหาการเลือกสื่อโฆษณา
- ปัญหาการวิจัยตลาด

๑๓๗

ตัวอย่าง กรณีที่ 3

การประยุกต์ตัวแบบกำหนดการแข่งขันกับปัญหา ด้านการเงิน

- (Financial Applications)
- - ปัญหาการเลือกกลุ่มหลักทรัพย์
- - ปัญหาการวางแผนด้านการเงิน

• ฯลฯ

ตัวอย่าง กรณีที่ 4

การประยุกต์ตัวแบบกำหนดการเชิงเส้นกับปัญหา ด้านทรัพยากรมนุษย์

- (Human resource Applications)
- ปัญหาการกำหนดงาน
- ปัญหาการกำหนดจำนวนพนักงาน

สมมติฐานของตัวแบบการกำหนดเชิงเส้นตรง

- 1. ความแน่นอน เช่น จำนวนทรัพยากรที่มีอยู่ จำนวนการใช้ทรัพยากรในการผลิต กำไรต่อหน่วย ต้นทุนต่อหน่วย ฯลฯ
- 2. มีสัดส่วน หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรจะมีผลกระทบที่แน่นอนทั้งฟังก์ชันวัตถุประสงค์และในฟังก์ชันเงื่อนไขบังคับ เช่น

ลงทุนในหุ้น **A** จำนวน 1 หุ้น ได้เงินปันผลหุ้นละ 5 บาท

ถ้าลงทุนเป็นจำนวน **A** หุ้น จะได้รับเงินปันผล **5A**

ถ้าลงทุนเป็นจำนวน **100** หุ้น

จะได้รับเงินปันผล **$5 \times 100 = 500$** บาท

สมมติฐาน

- 3. มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง

เป้าหมาย และเงื่อนไข คำจำกัดความสร้างเป็นฟังก์ชันคณิตศาสตร์
ได้ด้วยการนำมา บวก ลบ กัน เช่น

เงินปันผลรวมที่ได้จากการลงทุน คือเงินปันผลจากการลงทุน
ในหุ้น**A** รวมกับเงินปันผลที่ได้จากการลงทุนในหุ้น**B**จ่าย
ปันผลหุ้นละ 2 บาท

$$\text{เงินปันผลรวม} = 5A + 2B \text{ บาท}$$

$$\text{ถ้าสมมติให้มีหุ้น } A = 100 \text{ หุ้น และ } B = 50 \text{ หุ้น}$$

$$\text{แทนค่า คือ } (5 \times 100) + (2 \times 50) \text{ บาท}$$

$$= 500 + 100 = 600 \text{ บาท}$$

- ถ้าสมมติให้เจนจิรา ซื้อหุ้นกับบริษัทคุณมอส

- ซื้อหุ้น **A = 50** หุ้น หุ้นละ 5 บาท

- ซื้อหุ้น **B = 20** หุ้น หุ้นละ 2 บาท

- รวมเงินปันผลที่เจนจิราซื้อหุ้น **= 5A + 2B**

- **= (5×50) + (2×20)**

- **= 250 + 40**

- **= 290 บาท**

- การใช้เวลาทำงานของแผนกผลิตในการผลิตรองเท้านักเรียน $X_1 = 1$ คู่ ใช้เวลา 30 นาที
- ผลิตรองเท้าแตะ $X_2 = 1$ คู่ ใช้เวลา 20 นาที
เวลาในการผลิตรวมทั้งสิ้นจะได้มาจากเวลาที่ใช้ในการผลิตรองเท้านักเรียนคือ $30X_1$ นาที รวมกับเวลาที่ใช้ผลิตรองเท้าแตะ คือ $20X_2$ นาที รวมแล้วใช้เวลาในการผลิต

$$= 30X_1 + 20X_2 \text{ นาที}$$

- **4. ตัวแปรมีค่าต่อเนื่อง**

ตัวแปรทุกตัวสามารถมีค่าเป็นทศนิยมได้

เช่น ลงทุนในหุ้น **A** เป็นจำนวน 528.33 หุ้น

หรือ ผลิตรองเท้านักเรียน เป็นจำนวน 306.827 คู่ ให้
เลื่อนหรือปัดให้เป็นทศนิยม 2 ตำแหน่ง ดังนั้น คือ

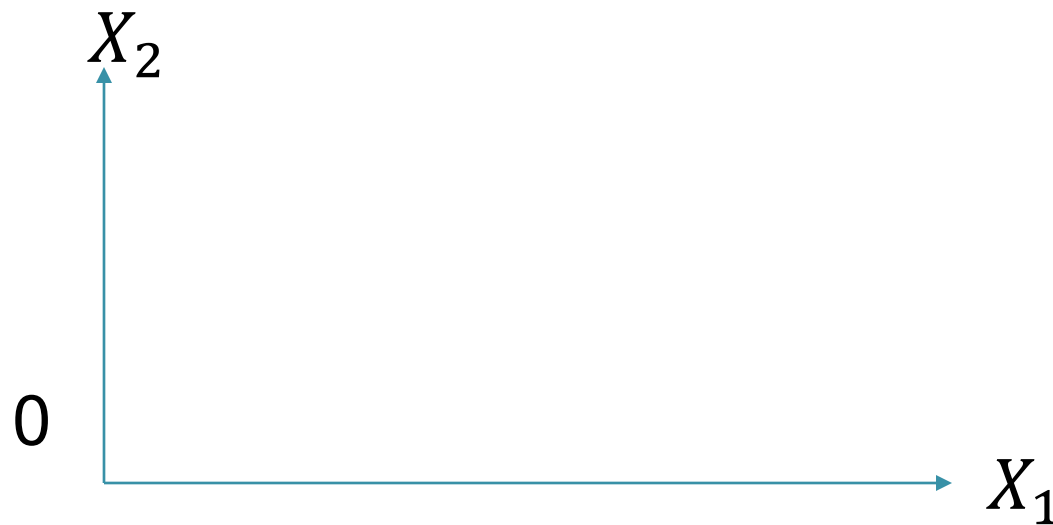
306.83

หมายเหตุ ถ้าทศนิยมตำแหน่งที่ 3 เกิน 5 มีค่าตั้งแต่ 6 ขึ้น
ไปก็จะปัดมาเพิ่มจำนวน +1 ในทศนิยมตำแหน่งที่ 2

- 5. ตัวแปรที่มีค่าไม่ติดลบ

ตัวแปรทุกตัวแบบกำหนดการเชิงเส้นจะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่าศูนย์

6. ปัญหาที่มีวัตถุประสงค์เดียวเท่านั้น

ขั้นตอนการใช้กำหนดการเชิงเส้น

- สามารถแบ่งได้ 3 ชั้นหลักๆ ได้แก่.....
- 1. การสร้างตัวแบบขึ้นแทนลักษณะของปัญหา
- 2. การคำนวณหาผลลัพธ์ของตัวแบบมี 3 วิธี
 - 2.1 วิธีกราฟ
 - 2.2 วิธีซิมเพล็กซ์
 - 2.3. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
- 3. การวิเคราะห์ผลลัพธ์และความไวต่อการเปลี่ยนแปลง

โครงสร้างมาตรฐานของตัวแบบกำหนดการแข่งขัน

- 1. ตัวแปรที่ต้องตัดสินใจ
- 2. ฟังก์ชันวัตถุประสงค์
- 3. สัมประสิทธิ์ของตัวแปรในฟังก์ชันวัตถุประสงค์
- 4. เงื่อนไขบังคับ
- 5. สัมประสิทธิ์ของตัวแปรในเงื่อนไขบังคับ
- 6. ค่าขวามือของสมการเงื่อนไขบังคับ

ตัวอย่าง

- การลงทุนในหุ้น **A** และ **B** ซึ่งราคาหุ้นละ 100 บาทและ 30 บาทตามลำดับ ดังนั้น ถ้ามีเงินที่จะลงทุนอยู่ 1 ล้านบาท เงินทั้งหมดที่จะนำไปซื้อหุ้นทั้งสอง (**$100A + 30B$**) จะต้องไม่เกิน (ใช้เครื่องหมาย \leq) เงินลงทุนที่มี คือ 1 ล้านบาท

เขียนเงื่อนไขบังคับในด้านความจำกัดของเงินลงทุนได้
ดังนี้

$$100A + 30B \leq 1,000,000$$

สรุปรูปแบบมาตรฐานของกำหนดการเชิงเส้น

(maximize or minimize)

$$Z = C_1X_1 + C_2X_2 + \dots + C_nX_n$$

Subject to:

$$a_{11}X_1 + a_{12}X_2 + \dots + a_{1n}X_n (\leq, \geq, =) = b_1$$

$$a_{21}X_1 + a_{22}X_2 + \dots + a_{2n}X_n (\leq, \geq, =) = b_2$$

..

...

$$a_{m1}X_1 + a_{m2}X_2 + \dots + a_{mn}X_n (\leq, \geq, =) = b_m$$

โดยที่.....

- X_j = ตัวแปรที่ต้องการตัดสินใจ
- C_j = สัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ j ในฟังก์ชันวัตถุประสงค์
- a_{ij} = อัตราการใช้ทรัพยากรของตัวแปร j ในเงื่อนไข
บังคับข้อที่ 1
- b = จำนวนทรัพยากรที่มีอยู่ของเงื่อนไขบังคับข้อที่ 1

การสร้างตัวแบบกำหนดการเชิงเส้น

- ตัวอย่าง บริษัทฟุตแวร์ เป็นบริษัทผลิตรองเท้าหนังเทียม โดยผลิตรองเท้านักเรียนและรองเท้าแฟชั่น การผลิตรองเท้า 2 ประเภทจะใช้เครื่องจักรจะใช้เครื่องจักรในการตัดและขึ้นรูป และใช้แรงงานฝีมือในการเย็บ ตกแต่งและเก็บรายละเอียด โดยมีเวลาของเครื่องจักรที่จะใช้ในการผลิตทั้งหมดวันละ 20 ชั่วโมง และมีเวลาการทำงานของช่างที่เป็นแรงงานฝีมือวันละ 20 ชั่วโมง จากนั้นฝ่ายผลิตมีการจัดบันทึกข้อมูลพบว่า การผลิตรองเท้านักเรียนจะใช้เวลาของเครื่องจักรคู่ละ 16 นาที และใช้เวลาของช่างคู่ละ 8 นาที

- ในขณะที่รองเท้าแฟชั่นซึ่งมีรูปแบบละเอียดซับซ้อนกว่าต้องใช้เวลาของช่างตบแต่งโดยใช้เวลาของเครื่องจักรคู่ละ 9 นาที และใช้เวลาของช่างคู่ละ 12 นาที

การผลิตรองเท้านักเรียนได้กำไรคู่ละ 120 บาท

การผลิตรองเท้าแฟชั่นจะได้กำไรคู่ละ 90 บาท และเนื่องจากความต้องการรองเท้านักเรียนจำกัด

บริษัทจึงกำหนดการผลิตรองเท้านักเรียนไม่เกินวันละ 70 คู่

บริษัทฟุตแวร์ ต้องการกำหนดจำนวนรองเท้าที่ควรจะมีผลิตในแต่ละวัน เพื่อให้มีกำไรรวมจากการผลิตและขายรองเท้าสูงที่สุด

- โดยต้องการหาว่าควรจะมีผลิตรองเท้าประเภทใด ด้วยจำนวนเท่าใด จึงจะได้กำไรสูงสุด
- ในกรณีนี้ปัญหาของบริษัทจะมีทางเลือก 2 ทาง จึงไม่จำเป็นต้องใช้กำหนดการเชิงเส้นตรงเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจ เพราะสามารถพิจารณาเลือกทางเลือกและผลตอบแทน(กำไร) ของแต่ละทางได้ด้วยวิธีง่าย ๆ ดังนี้

ทางเลือกที่ 1 ผลิตรองเท้านักเรียน

- พิจารณาเวลาของเครื่องจักรที่มี 20 ชั่วโมงหรือ 1200 นาที
- จะตัดรองเท้านักเรียนได้ $1,200/16 = 75$ คู่
- ในขณะที่เวลาของช่างจะตัดเย็บรองเท้านักเรียนได้

$$1,200/8 = 150 \text{ คู่}$$

เมื่อพิจารณาประกอบกับเงื่อนไขบังคับด้านการตลาดที่กำหนดไม่
ผลิตรองเท้านักเรียนเกิน 70 คู่

สรุปได้ว่าทางเลือกนี้จะผลิตรองเท้านักเรียนจำนวน 70 คู่ และทำ

$$\text{กำไรได้ } 70 \times 120 = \mathbf{8,400} \text{ บาท}$$

ทางเลือกที่ 2 ผลิตรองเท้าแฟชั่น

- เวลาของเครื่องจักรจะตัดรองเท้าแฟชั่นได้ $1200/9 = 133.33$ คู่
- เวลาของช่างตัดเย็บรองเท้าแฟชั่นได้ $1200/12 = 100$ คู่
- ดังนั้นเลือกทางนี้คือ รองเท้าแฟชั่น จำนวน 100 คู่
- ดังนั้นผลิตรองเท้าแฟชั่นและจะทำกำไรได้ 90 บาท
- $100 \times 90 = \mathbf{9,000}$ บาท

สรุปได้ว่า

- จากการเปรียบเทียบกำไรจากทางเลือกทั้งสองทางเป็นที่ชัดเจนว่า บริษัทฟุตแวร์ จะเลือกทางเลือกที่ 2 คือ
- ผลิตรองเท้าแพชั่นอย่างเดียว โดยผลิตวันละ 100 คู่ จะได้กำไรสูงกว่าทางเลือกที่ 1
- แต่ถ้าบริษัทไม่ได้กำหนดว่าต้องการผลิตรองเท้านักเรียนหรือรองเท้าแตะ ใดๆใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่อาจผลิตทั้ง 2 แบบก็ได้ กรณีนี้จะต้องมีทางเลือกหลายทาง

โดยการกำหนดตัวแปรที่ต้องตัดสินใจ

- กำหนดให้ คิวแปร
- X_1 = จำนวนผลิตรองเท้านักเรียนในแต่ละวัน (คู่) (แกนนอน)
- X_2 = จำนวนผลิตรองเท้าแฟชั่นในแต่ละวัน (คู่) (แกนตั้ง)

บริษัทต้องการกำไรสูงที่สุดจากการผลิตรองเท้าทั้ง 2 แบบ
สร้างฟังก์ชันวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

$$\text{Maximize total profit } Z = 120X_1 + 90X_2$$

ถ้าบริษัทต้องการกำไรสูงที่สุด ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ความจำกัดของชั่วโมงทำงานของเครื่องจักร

- ซึ่งมีอยู่วันละ 20 ชั่วโมง
- ดังนั้นไม่ว่าบริษัทจะผลิตรองเท้าทั้ง 2 ประเภท เป็นจำนวนกี่คู่ ก็ต้องใช้เวลาไม่เกินวันละ 20 ชั่วโมง

จากข้อมูลการผลิตรองเท้าแต่ละ

สมการเงื่อนไขบังคับ ในประเด็นความจำกัดของเวลา ดังนี้

$$16X_1 + 9X_2 \leq 1,200 \quad \text{นาที.....สมการที่ 1}$$

ความจำกัดของชั่วโมงทำงานของช่างฝีมือ

- ซึ่งมีเวลาจำกัดวันละ 20 ชั่วโมง
- สมการเงื่อนไขบังคับ ในประเด็นความจำกัดชั่วโมงการทำงาน of ช่าง ดังนี้

$$8X_1 + 12X_2 \leq 1200 \text{ นาที.....สมการที่ 2}$$

เงื่อนไขของฝ่ายการตลาดเกี่ยวกับ ความต้องการรองเท่านั้นเรียน

- ซึ่งไม่ต้องการผลิตรองเท่านั้นเรียนเกิน 70 คู่
- เขียนสมการเงื่อนไข ได้ดังนี้

$$X_1 \leq 70 \text{ คู่}$$

- รูปแบบกำหนดการเชิงเส้นตรงที่ใช้ในการแก้ปัญหา

- กำหนดให้

X_1 = จำนวนผลิตรองเท้านักเรียนในแต่ละวัน (คู่)

X_2 = จำนวนผลิตรองเท้าแฟชั่นในแต่ละวัน (คู่)

Maximize total profit $Z = 120X_1 + 90X_2$

Subject to;

$$16X_1 + 9X_2 \leq 1,200 \quad \text{นาที่.....สมการที่ 1}$$

$$8X_1 + 12X_2 \leq 1,200 \quad \text{นาที่.....สมการที่ 2}$$

$$X_1 \leq 70 \text{ คู่}$$

$$X_1, X_2 \geq 0$$

***วิธีการคำนวณหาผลลัพธ์โดยวิธีกราฟ

- การแก้ปัญหาด้วยวิธีกราฟ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดขอบเขตผลลัพธ์ที่เป็นไปได้

- แก้สมการหาค่าตัวแปร X_1 และ X_2
- เขียนกราฟจากการแก้สมการเชิงเส้น ทั้ง 2 สมการ
- หาค่าจุดตัด ของสมการทั้ง 2 (คือ จุด E)

ขั้นตอนที่ 2 หาผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุด (แสดงตาราง)

จากตัวแบบที่สร้างไว้ก่อนหน้านี้

- กำหนดให้

X_1 = จำนวนผลิตรองเท้านักเรียนในแต่ละวัน (คู่)

X_2 = จำนวนผลิตรองเท้าแฟชั่นในแต่ละวัน (คู่)

$$\text{Maximize } Z = 120X_1 + 90X_2$$

Subject to;

$$16X_1 + 9X_2 \leq 1,200 \text{ นาที} \dots\dots(1) \text{ เวลาของเครื่องจักร}$$

$$8X_1 + 12X_2 \leq 1,200 \text{ นาที} \dots\dots(2) \text{ เวลาของช่างฝีมือ}$$

$$X_1 \leq 70 \text{ คู่} \dots\dots\dots(3) \text{ ด้านการตลาด}$$

$$X_1, X_2 \geq 0$$

กำหนดขอบเขตผลลัพธ์ที่เป็นไปได้

- เงื่อนไขบังคับข้อที่ 1 : ด้านความจำกัดเวลาของเครื่องจักรสามารถลากเส้นตรงของเงื่อนไขได้ ดังนี้

$$16X_1 + 9X_2 \leq 1,200 \dots\dots \text{สมการที่ 1}$$

กำหนดให้ $X_1 = 0$ แทนค่าในสมการที่ 1

จะได้จุดตัดแกน $X_2 = \dots 133.33$ คือจุด **A**

กำหนดให้ $X_2 = 0$ แทนค่าในสมการที่ 1

จะได้จุดตัดแกน $X_1 = \dots 75$ คือจุด **B**

- แก่สมการที่ 1.....คือ $16X_1 + 9X_2 = 1,200$

*ถ้ากำหนดให้ $X_1 = 0$ แทนค่าในสมการที่ 1

$$16(0) + 9X_2 = 1200$$

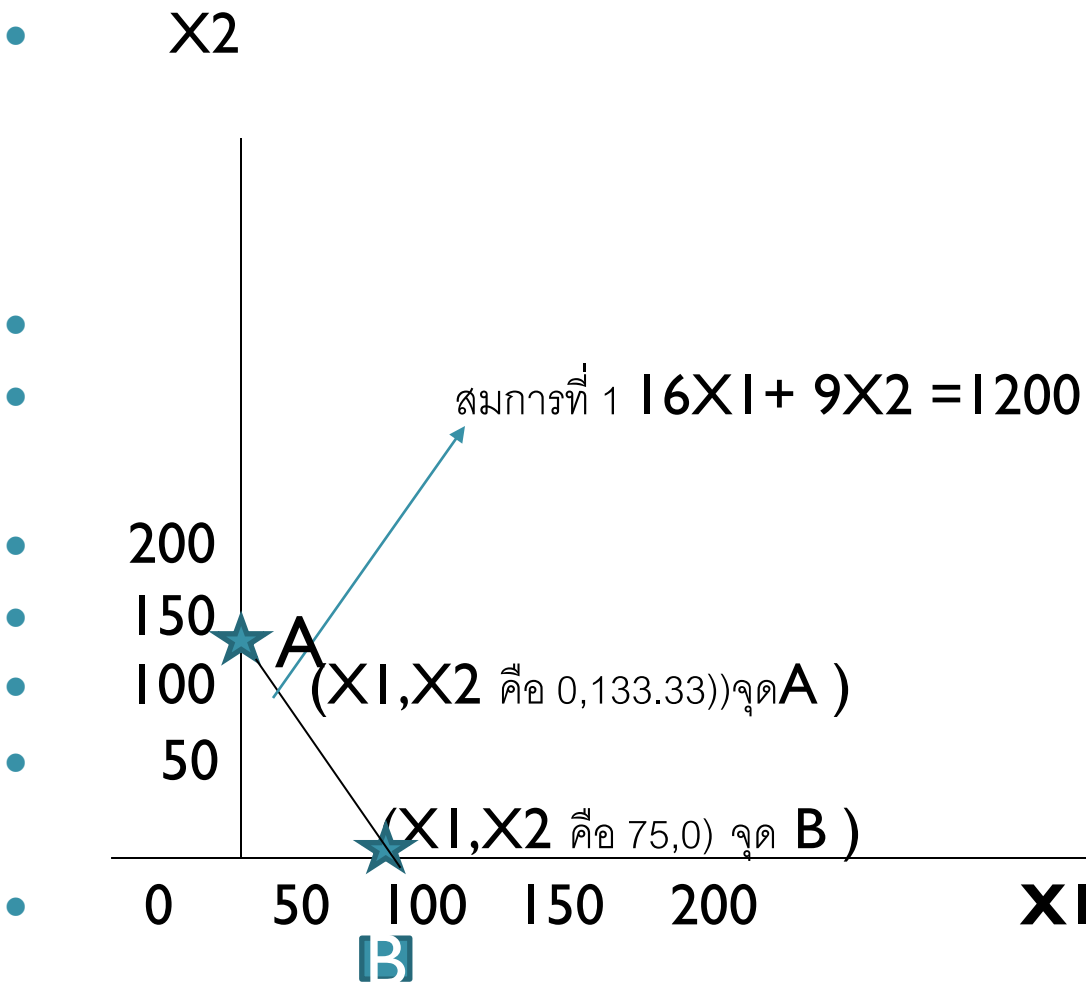
ดังนั้นจะได้ $9X_2 = 1,200$

$$X_2 = \frac{1200}{9}$$

จะได้จุดตัดแกน $X_2 = \dots 133.33..$ คือจุด **A**

เมื่อ $X_1 = 0$

จุด**A** คือ $(X_1, X_2) = (0, 133.33)$

- แก่สมการที่ 1 คือ $16X_1 + 9X_2 = 1,200$

ถ้ากำหนดให้ $X_2 = 0$ แทนค่าในสมการที่ 1

$$16X_1 + 9(0) = 1200$$

ดังนั้นจะได้ $16X_1 = 1,200$

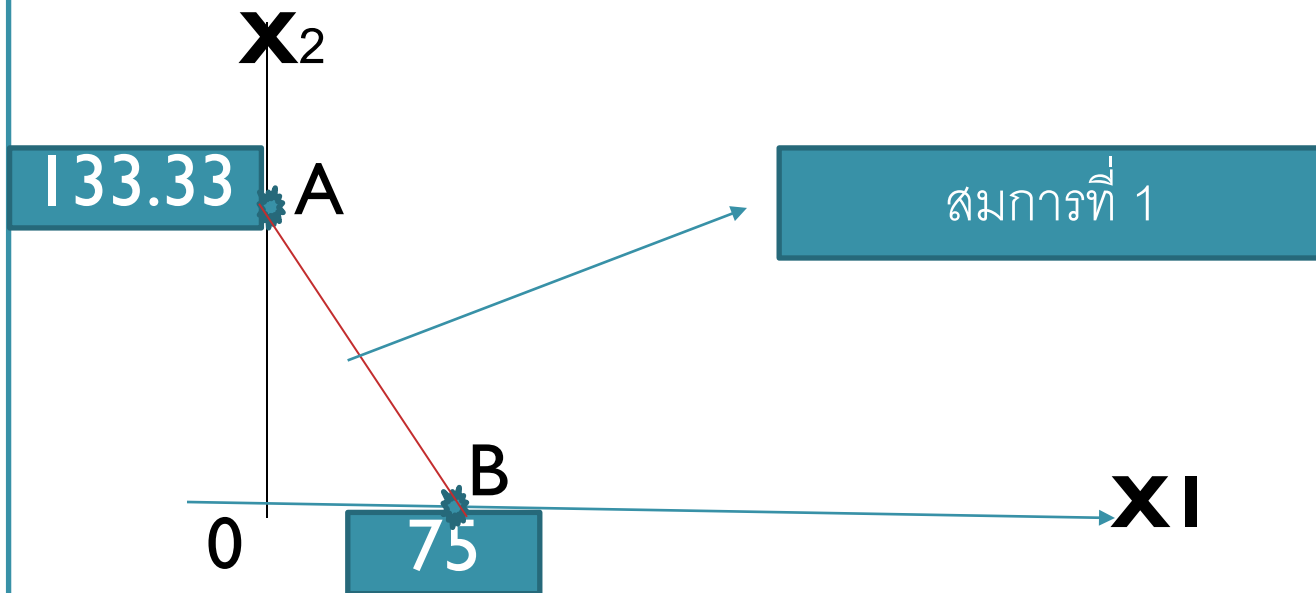
$$X_1 = \frac{1200}{16}$$

จะได้จุดตัดแกน $X_1 = \dots 75..$ คือจุด **B**

เมื่อ $X_2 = 0$

จุด **B** $(X_1, X_2) = (75, 0)$

- สรุป สมการที่ 1 คือ จะได้จุด
- $16X_1 + 9X_2 = 1,200$
- หาจุด **A** และจุด **B** คือ X_2 กับ X_1
- (X_1, X_2) คือ $(75, 133.33)$

- $16X_1 + 9X_2 = 1200$ บาท
- ถ้าให้ $X_1 = 0$
- หาค่าได้ $9X_2 = 1200$ บาท
- ดังนั้นได้ $X_2 = 1200/9 = 133.33$
- เมื่อได้ค่า X_2 แล้วให้นำไปแทนค่าในสมการ
- $16 X_1 + 9 (133.33)$
- $X = 1199.97 / 16 = 75$
- สรุป สมการที่ 1 ได้ค่าตัวแปร $(X_1 , X_2) = (75 , 133.33)$

เงื่อนไขบังคับข้อที่ 2

- : ด้านความจำกัดเวลาของช่างฝีมือสามารถลากเส้นตรงของเงื่อนไขได้ ดังนี้
- แก๊สมการที่ 2..... $8X_1 + 12X_2 \leq 1,200$

กำหนดให้ $X_1 = 0$ แทนค่าในสมการที่ 1

$$\text{แทนค่า } 8(0) + 12X_2 = 1200$$

$$12X_2 = 1,200$$

$$X_2 = \frac{1200}{12}$$

จะได้จุดตัดแกน $X_2 = 100$

จุด **C (0, 100)** คือ **(X_1, X_2)**

$$8X_1 + 12X_2 \leq 1,200$$

กำหนดให้ $X_2 = 0$ แทนค่าในสมการที่ 2

$$8X_1 + 12(0) = 1200$$

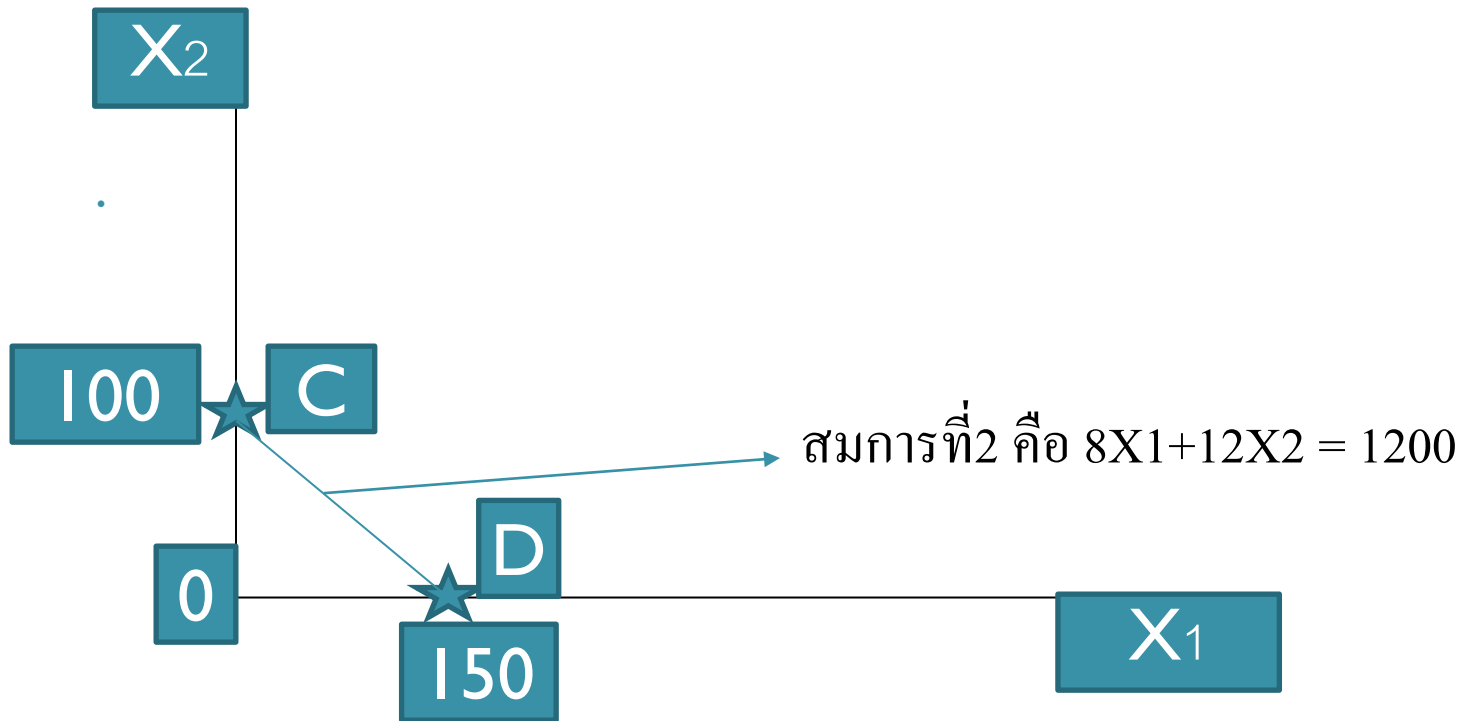
$$8X_1 = 1,200$$

$$X_1 = \frac{1200}{8}$$

จะได้จุดตัดแกน $X_1 = 150$

จุด D (150,0) คือ (X_1, X_2)

- สรุป สมการที่ 2 คือ
- $8X_1 + 12X_2 = 1,200$ สมการที่ 2
- หาจุด C และจุด D คือ X_2 กับ X_1
- (X_1, X_2) คือ $(150, 100)$

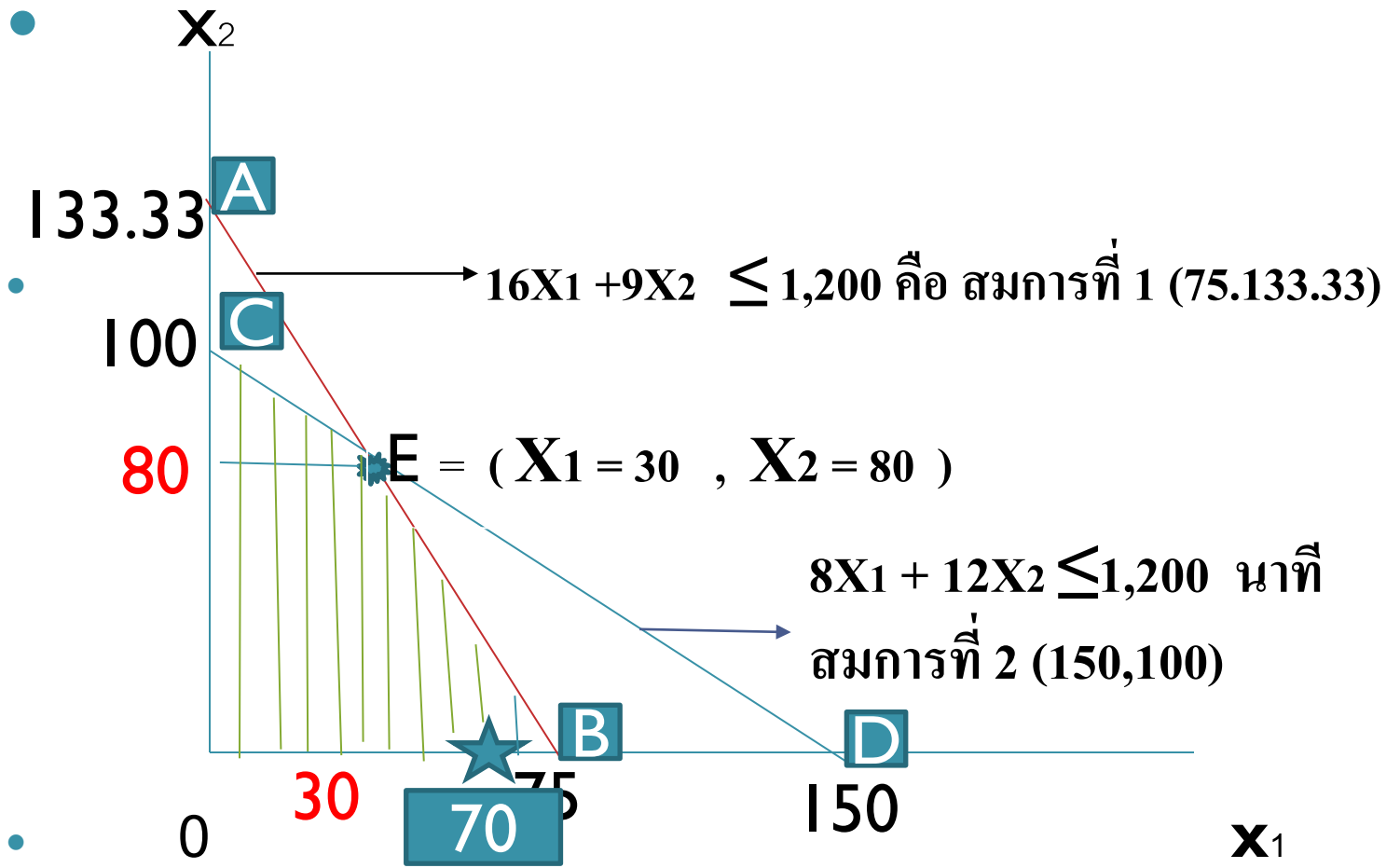
เงื่อนไขบังคับข้อที่ 3

ด้านความต้องการรถแท็กซี่เรียน

- $X \geq 0$

เรียกพื้นที่นี้ว่า ขอบเขตผลลัพธ์ที่เป็นไปได้

แสดงพื้นที่ที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขบังคับทั้ง 3 ข้อ

การหาผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุด

- สามารถทำได้ 2 แนวทาง
- 1. การทดสอบจุดยอด
- 2. การลากเส้นฟังก์ชันวัตถุประสงค์

1. วิธีการทดสอบจุดยอด E

- ทดสอบจุดยอด C คือ จุดที่ตัดของเส้นสมการเงื่อนไขว้ที่ 2 ที่ตัดแกน X_2 ที่ 100 แสดงว่าฟังก์ชันของจุด C คือ **(0,100)**
- ทดสอบจุดยอด G คือ จุดที่ตั้งฉากของเส้นสมการเงื่อนไขว้ข้อที่ 3 ที่ตั้งฉากกับแกน X_1 ที่ 70 แสดงว่าฟังก์ชันของจุด G คือ **(70,0)**
- ทดสอบจุดยอด E

● ทดสอบจุดยอดหรือ จุดตัด E

$$16X_1 + 9X_2 \leq 1,200 \dots\dots \text{สมการที่ (1)}$$

$$8X_1 + 12X_2 \leq 1,200 \dots\dots \text{สมการที่ (2)}$$

คูณสมการ(2) ด้วย เลข 2 ให้ได้สมการที่ 3 เพื่อให้ X₁ เป็น 0

จะได้ สมการที่ 3 ดังนี้ $2 \times 8X_1 + 2 \times 12X_2 = 2 \times 1200$

ได้สมการที่ 3 คือ $16X_1 + 24X_2 = 2,400 \dots\dots\dots(3)$

สมการที่ (3) – สมการที่ (1)

$$16X_1 + 24X_2 = 2,400 \dots\dots\dots \text{สมการ(3)}$$

$$16X_1 + 9X_2 = 1,200 \dots\dots\dots \text{สมการ(1)}$$

} - (ส.ที่ 3ลบ ส.ที่ 1)

$$\underline{0X_1} + \underline{15X_2} = 1,200$$

$$X_2 = \frac{1200}{15} = 80 \text{ คู่}$$

- แทนค่า $X_2 = \frac{1200}{15} = 80$ คู่
- ค่าที่ได้คือ 80 ไปแทนในสมการที่ 2 เพื่อหาค่า X_1
- $8X_1 + 12X_2 \leq 1,200$สมการที่ (2)
- $8X_1 + 12(80) = 1,200$(2)
- $8X_1 + (960) = 1,200$ (2)
- $8X_1 = 1,200 - 960$ (2)
- $X_1 = \frac{240}{8} = 30$ คู่

ตอบสรุป จุดตัด E คือ (X_1, X_2) คือ $(30, 80)$

สรุปทดสอบจุดยอด E

- จะได้ว่าจุดยอด E
- บริษัทจะผลิตรองเท้านักเรียน 30 คู่ และรองเท้าแตะ 80 คู่
- จะทำกำไรรวมได้
- แทนค่า

$$\text{Maximize } Z = 120X_1 + 90X_2$$

$$\text{แทนค่าจะได้ } 120(30) + 90(80) = \underline{10,800 \text{ บาท}}$$

สรุปทดสอบจุดยอด F คือ

จุดตัดของเส้นสมการเงื่อนไขข้อที่ 1 กับเส้นสมการเงื่อนไขข้อที่ 3
การคำนวณจุดพิกัดที่จุดนี้จะใช้แก้สมการเงื่อนไข 2 สมการคือ

$$16X_1 + 9X_2 = 1,200$$

$$X_1 = 70$$

แทนค่า $X_1 = 70$ ในสมการที่ 1

$$16(70) + 9X_2 = 1,200$$

$$9X_2 = 1200 - 1120$$

$$X_2 = 80/9 = 8.889 \text{ ที่จุดยอด F บริษัทผลิตรองเท้านักเรียน}$$

70 คู่ และรองเท้าแฟชั่น **หรือ 8.89**

ะ 8.889 คู่

$$120(70) + 90(8.889) = 9,200 \text{ บาท}$$

○ ตารางแสดงฟังก์ชันของจุดต่างๆ

จุด	ฟังก์ชัน (X1 , X2)	กำไรรวม $\text{Max } Z = 120X_1 + 90X_2$
C	0,100	$120(0) + 90(100) = 9000$
B	75 , 0	$120(75) + 90(0) = 9000$
E	30 , 80	$120(30) + 90(80) = 10,800$
F	70 , 8.889	9,200
จุด G	70 , 0	8,400

กำไรสูงสุด

คือ 10,800

บาท

ผลิตรองเท้า

นักเรียน 30 คู่

ผลิตรองเท้า

แต่ละ 80 คู่

เพิ่มเติม (ให้ดู ไม่ต้องหา)

- จุดสมการที่ 1 (75,133.33)
- $\text{MaxZ} = 120 (75) + 90(133.33)$
- $= 9000 + 11999.7$
- $= 20,999.7$ บาท
- จุดสมการที่ 2 (150,100)
- $\text{MaxZ} = 120(150) + 90(100)$
- $= 18000 + 9000$
- $= 27,000$ บาท

ตัวแปรส่วนขาด

- จากผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุด ที่จะทำให้บริษัทได้กำไรสูงที่สุดคือ บริษัทควรผลิตรองเท้านักเรียน 30 คู่ละผลิตรองเท้าแพะชั้น 80 คู่
- สามารถนำมาเปรียบเทียบเงื่อนไขบังคับต่างๆของปัญหาได้ดังนี้

การใช้เวลาของเครื่องจักร

- : $16(30) + 9(80) = 1,200$ นาที
- แสดงว่าถ้าผลิตตามผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุดที่คำนวณได้ จะใช้เวลาของเครื่องจักรทั้งหมดที่มีอยู่ คือ 1,200 นาที
- หรือกล่าวได้ว่า ค่าตัวแปรส่วนขาด ของเงื่อนไขข้อที่ 1 = 0
- : $S_1 = 0$

การใช้เวลาว่างของช่าง

- : $8(30) + 12(80) = 1,200$ นาที
- แสดงว่าถ้าผลิตตามผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุดที่คำนวณได้ จะใช้เวลาของช่างทั้งหมดที่มีอยู่ คือ 1,200 นาที
- หรือกล่าวได้ว่า ค่าตัวแปรส่วนขาด
- ของเงื่อนไขข้อที่ 2 = 0
- : $S_2 = 0$

เงื่อนไขความต้องการรองเท่านั้นนักเรียน

- $X_1 \leq 70$
- แสดงว่าผลิตตามผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุดที่คำนวณได้ จะผลิตรองเท่านั้นนักเรียน 30 คู่
- ต่ำกว่าขีดจำกัดสูงสุดอยู่ 40 คู่
- แสดงว่าตัวแปรส่วนขนาดของเงื่อนไขข้อบังคับที่ 3 = **40**
- **$S_3 = 40$**

สรุปตัวแปรส่วนขาด

- คือ ผลต่างระหว่างผลรวมทางซ้ายมือกับค่าคงที่ทางขวามือของสมการเงื่อนไขบังคับ ใช้กับสมการที่มีเครื่องหมาย \leq
- ถ้าเงื่อนไข เกี่ยวกับความจำกัดของทรัพยากรส่วนขาดแสดงถึงทรัพยากรที่มีเหลืออยู่จากการผลิตตามผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุด

- **THANK YOU**